

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/109/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

99/2016. számú (VI. 2.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. március 31-én előterjesztett **panaszát** a 2016. június 2-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. március 31-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, melyben a vele szemben 2016. március 27-én foganatosított intézkedést kifogásolja.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. március 27-én a [...] Rendőrőrs állományaiba tartozó két járőr megállt a háza előtt. A járőrök azt kérdezték a panaszostól, hogy ő törte-e össze a szomszédja, L. A. kültéri lámpáját, mivel a szomszédja bejelentést tett ezzel kapcsolatban a rendőrségen. A panaszos ezért feljelentéssel szeretne élni T. S., L. A., illetőleg R. T. ellen.

2) A panaszos 2016. április 18-án terjesztette elő panaszkiegészítését, amelynek ismertetésétől a testület eltekint, mivel az nem tartalmaz releváns információkat az ügy szempontjából.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Dr. T. F. r. alezredes, a [...] Rendőrkapitányság vezetője, 2016. április 22-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A [...] Rendőrkapitányság [...] Rendőrőrsén szolgálatot ellátó M. L. r. tzls. szolgálatirányító parancsnok és Sz. R. c. r. törm. járőr egy állampolgári bejelentés alapján érkezett meg a [...] szám alá, mivel az ott lakó L. A. bejelentése szerint a kertjében lévő lámpaoszlopa eldőlt, és nem tudta eldönteni, hogy történt-e valamilyen jogsértés. A szolgálatban lévő két rendőr a helyszínen meglátták a szomszédban lakó panaszost, ezért meghallgatta azzal kapcsolatban, hogy nem látott-e valamilyen rendkívülit a szomszédja, L. udvarán. A panaszos erre azt válaszolta, hogy semmit sem tud, valamint nem is érdeklí semmi, mivel nincs jó viszonyban a szomszédjával. A rendőrök ezután megköszönték a felvilágosítást, majd a bejelentővel együtt a kidőlt lámpaoszlopot vizsgálták meg tüzetesebben, mely során megállapították, hogy a rozsdás állapota miatt, valószínűleg az erős szél hatására dőlhetett ki, amelyet a környezetében tapasztalt nyomok is alátámasztottak. A megállapítást a bejelentő is elfogadta, így a rendőrök távoztak a helyszínről. A rendőrök az ügyről jelentést sem készítettek, hiszen azt semmi sem indokolta. Az intézkedés során a panaszost a rendőrök nem zaklatták, csak segítséget kértek tőle, az ügy mielőbbi megoldása érdekében.

A rendőrök semmilyen rendőri intézkedést nem fogadosítottak a panaszossal szemben, csak informálódtak a történetekről. A panaszos a rendőrök kérdésére ingerülten válaszolt, mivel hangot is adott már több alkalommal annak, hogy nem kedveli a [...] Rendőrőrs beosztottjait, mivel 2015. június 29-én az ott szolgálatot teljesítők előállították indokolatlanul. Mivel akkor a panaszos az intézkedő két rendőrt hypoval locsolta le hivatalos személy elleni erőszak miatt indult eljárás a [...] Járási és Nyomozó Ügyészségen. A panaszos ezen intézkedés miatt is panaszt tett a Testületnél.

Az átirat alapján a panaszos a 2016. március 27-én fogadosított intézkedés ellen panasszal nem élt a kapitányságon.

2) Sz. R. c. r. törm. 2016. április 20-án készítette el jelentését, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

A jelentés szerint Sz. R. c. r. törm. 2016. március 27-én 10 óra 35 perckor megjelent M. L. r. tzls-sal a [...]. szám alatti helyen, mivel onnan L. A. bejelentés tett, mely szerint az udvarán lévő lámpa ismeretlen okból 2016. március 26-án éjszaka eltört. A helyszínen a rendőrök felvették a kapcsolatot a bejelentővel, mely során megállapítást nyert, hogy az ingatlan udvarán valóban kidőlt a lámpa, melynek a lámpaburája törött volt, ami feltehetően az eldőlés során keletkezett. Továbbá megállapítást nyert, hogy a bejelentő a lámpát több mint 10 éve

helyezett el az udvarán. A lámpa ki volt téve az időjárás viszontagságainak, melytől az anyag feltehetően elhasználódott. Az aznapi szeles időjárás hatására valószínűleg eldőlhett. Behatolásra utaló jelet, nyomot nem észleltek a rendőrök, nyomrögzítésre pedig nem volt lehetőség. Ezt követően tanúkutatás, adatgyűjtés céljából meghallgatták a szomszédban lakó panaszost. A meghallgatás előtt a rendőrök közölték vele, hogy szomszédban történt esemény kapcsán szeretnék meghallgatni. Ezt követően a panaszost igazoltatásban, és figyelmeztetésben részesítették. A panaszos kérdésre elmondta, hogy nem tud nyilatkozni a szomszédban történekről. Megjegyezte továbbá, hogy a bejelentővel rossz a viszonya. A panaszos a meghallgatás során mindvégig arrogánsan és lekezelően, illetve számon kérően viselkedett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezte a vele szemben foganatosított rendőri intézkedést.

1) A Testület elsőként panaszeljárában megvizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos feljelentéssel szeretne élni T. S., L. A., illetőleg R. T. ellen.

A Be. 2. § (1) bekezdés alapján a bíróság az ítékezés során törvényes vád alapján jár el. Jelen szakasz (2) bekezdés szerint pedig a vád akkor minősül törvényesnek, hogy ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, a Btk-ba ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A Be. 52. § (1) bekezdés értelmében, ha a Be. másként nem rendelkezik, akkor könnyű testi sértés, magántitok megsértése, levéltitok megsértése, rágalmazás, becsületsértés és kegyeletsértés esetén a vádat, mint magánvádló a sértett képviseli, feltéve, hogy az elkövető magánindítványra büntethető. A Be. 171. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A Be. 172. § (1) bekezdése alapján a feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál írásban vagy szóban kell megtenni. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni. A feljelentést nyomban nyilvántartásba kell venni. A Be. 173. § szabályozza a magánindítvány intézményét, amely alapján kivételesen közvád helyett magánvád alapján kezdeményezhető büntetőeljárás a terheltek felelősségre vonása érdekében. A hivatkozott szakasz (1) bekezdésében foglaltak alapján magánindítványra üldözendő bűncselekmény miatt csak a jogosult feljelentése alapján indítható büntetőeljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni. A (2) bekezdés szerint a magánindítvány előterjesztésére jogosult nyilatkozatát be kell szerezni, ha a nyomozás megindítását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető. A (3) bekezdés értelmében a magánindítványt attól a naptól számított harminc napon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekmény elkövetőjének kilétéről tudomást szerzett. A (2) bekezdésben meghatározott esetben ezt a határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerzett. Az elhunyt sértett hozzátartozója a még nyitva álló határidő alatt

terjesztheti elő a magánindítványt. Végezetül a Be. 173. § (4) bekezdése meghatározza, hogy a magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolásnak akkor van helye, ha a bűncselekmény közvéderá üldözendő.

A hivatkozott Be. szakaszokra, valamint az Rtv. által a Testület hatáskörére vonatkozó szabályokra tekintettel megállapítható, hogy büntetőeljárás lefolytatását, a terheltek felelősségre vonását a Testület nem végezheti el, hiszen a hatásköri szabályai nem jogosítják fel arra. A bűncselekmények elkövetésére vonatkozó gyanú alapján büntetőeljárás lefolytatására büntető bíróság jogosult, valamint esetleges büntetőjogi felelősségének a megállapítására a büntető bíróság rendelkezik hatáskörrel.

Így a fentiekben kifejtettek alapján a Testület nem jogosult, a panaszos feljelentésében foglaltak kivizsgálására, így büntetőeljárás indítására, lefolytatására, és a panaszos által elkövetőkként megnevezettek felelősségre vonására sem.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, illetve a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület első körben megvizsgálta azt, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettségük, amely kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A rendőrség tájékoztatása szerint 2016. március 27-én T. A. bejelentést tett a rendőrségre, mely szerint az udvarán lévő lámpa ismeretlen okból 2016. március 26-án éjszaka eltört. A rendőrök a helyszínre érve a bejelentő meghallgatása után, adatgyűjtés és tanúkutatás céljából meghallgatták a panaszost.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény, avagy szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény, avagy szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, illetőleg szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Testület véleménye szerint a telefonos bejelentés egyrészt felvethette a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 177. §-a szerinti tulajdon elleni szabálysértés elkövetésének gyanúját.

177. § (1) Aki

- a) ötvenezer forintot meg nem haladó értékre lopást, sikkasztást, jogtalan elsajátítást, orgazdaságot,
- b) ötvenezer forintot meg nem haladó kárt okozva csalást, szándékos rongálást,
- c) ötvenezer forintot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozva hűtlen kezelést követ el, úgyszintén, aki e cselekmények elkövetését megkísérli, szabálysértést követ el.

A telefonos bejelentés másrészt felvethette a Szabs. tv. 166. §-ában foglalt magánlaksértés szabálysértés elkövetésének gyanúját. A hivatkozott jogszabályhely szerint:

166. § (1) Aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen, szabálysértést követ el.

A telefonos bejelentés harmadrészt felvethette a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 371. §-ában pönalizált rongálás bűncselekmény elkövetésének gyanúját az alábbiak szerint:

371. § (1) Aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha

- a) a rongálás kisebb kárt okoz, vagy
 - b) a szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó rongálást
 - ba) falfirka elhelyezésével vagy
 - bb) bünszövetségben
- követik el.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés továbbá felvethette a Btk. 221. §-ába ütköző magánlaksértés bűncselekmény elkövetésének gyanúját, mely szerint:

221. § (1) Aki más lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre erőszakkal, fenyegetéssel vagy hivatalos eljárás színlelésével bemegy, illetve ott bent marad, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.(2) Büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe vagy az ezekhez tartozó bekerített helyre, az ott lakó vagy azzal rendelkező akarata ellenére vagy megtévesztéssel

- a) éjjel,
 - b) fegyveresen,
 - c) felfegyverkezve vagy
 - d) csoportosan
- bemegy, vagy ott bent marad.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvethette annak a gyanúját, hogy a bejelentő sérelmére jogellenes cselekményt követnek el. Tehát a bejelentésben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A bejelentés valóságáról való meggyőződés és a történeti tényállás felderítése érdekében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie. A szükséges intézkedéseket a cselekmények elkövetése esetén a rendőrségnek, tekintettel arra, hogy bűnüldöző és közrendvédelmi hatóságként (is) funkcionál a rendőrség haladéktalanul meg kellett tennie a közrend védelme érdekében. Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jelent meg a bejelentés helyszínén és kezdeményezett intézkedést adatgyűjtés és tanúkutatás keretében a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A Testület megállapítása szerint a jogszerű rendőri fellépéssel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően a rendőrök helyszínén tett intézkedését vizsgálta meg.

a) A panaszos igazoltatása kapcsán az alábbi megállapításokat tette a Testület.

A kapitányságvezető átiratából az állapítható meg, hogy a rendőrök a panaszossal szemben nem fogantatosítottak intézkedést. Az intézkedő jelentésében azonban arról számol be, hogy a panaszost igazoltatták, majd meghallgatták a történetekkel kapcsolatban, illetőleg jelentésben panaszos személyazonosító adatai is szerepelnek. Minderre tekintettel megállapítható, hogy a panaszost a meghallgatását megelőzően igazoltatták.

Az Rtv. 29. § szerint a rendőr a feladata ellátása során

- a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,
- b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

Az Rtv. igazoltatására vonatkozó szabályait a Szolgálati Szabályzat 25. §-a egészíti ki. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési nyilvántartási rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban. A (2) bekezdés alapján pedig az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát. A (3) bekezdés értelmében az Rtv. 24. § (4) bekezdésében meghatározott intézkedéskor a rendőr a szolgálat befejezését követően haladéktalanul írásos jelentést tesz, amely tartalmazza az igazoltatással érintett személynek az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait. Végezetül a (4) bekezdés szerint Az igazoltatást kérő részére az igazoltatott személy adatait az igazoltatás helye szerint illetékes rendőrkapitányság adhatja ki.

A Testület az előző pontban megállapította, hogy a panaszossal szemben a bejelentés alapján fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanúja annak, hogy bűncselekményt, avagy szabálysértést követett el. Ezen körülményekre tekintettel a Testület véleménye szerint tényállás felderítése érdekében indokolt volt a panaszos meghallgatása a történetekkel kapcsolatban, mely során igazoltatták a panaszost. Az igazoltatásra a rendőröknek az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat fentebb idézett rendelkezései kellő felhatalmazást adtak, így a Testület úgy határozott, hogy a rendőrök jogszerűen igazoltatták a panaszost, így nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.

Mindezek alapján nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.

b) A rendőrök felvilágosítás kérése kapcsán a következőket állapította meg a Testület.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínen intézkedő rendőrök, a helyszínen meglátták a panaszost, ezért megkérdezték tőle, hogy látott-e valamilyen rendkívülit a szomszédja udvarán. Melyre a panaszos azt felelte, hogy semmit sem tud, valamint nem is érdekli, mivel nincs jó viszonyban a szomszédjaival. A rendőrök ezután megköszönték a felvilágosítást, majd a bejelentővel a lámpaoszlopot vizsgálták meg.

Az Rtv. 32. §- a alapján a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

A Testület megállapítása szerint a rendőrség megfelelő jogalap birtokában kért felvilágosítást a panaszostól, hiszen az Rtv. hivatkozott rendelkezése lehetővé teszi a rendőrök számára, hogy bárkitől felvilágosítást kérhetnek, ha az a feladatuk teljesítéséhez szükséges.

A fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

V.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett a bejelentés alapján, ennek keretében, a tényállás felderítése érdekében, bűnüldözési célból jogszerűen vonták igazoltatás alá a panaszost, illetőleg megfelelő jogalap birtokában kértek tőle felvilágosítást a rendőrök, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz és a személyes adatok védelméhez fűződő joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2016. június 2.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag